

**Skupina poslank in poslancev
(prvopodpisani Brane Golubović)**

Ljubljana, 4. maj 2020

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	04-05-2020		
Šifra:	020-12/20-20/1,4		
Povezava:			
EPA:	1136-VIII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratice:			

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
g. Igor Zorčič, predsednik

Na podlagi 118. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) in 250. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) podpisane poslanke in poslanci

vlagamo

**INTERPELACIJO O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA
GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO ZDRAVKA POČIVALŠKA**

zaradi:

- 1. odgovornosti ministra Zdravka Počivalška za (ne)ukrepanje pri nepreglednih, javnofinančno negospodarnih in za izbrance dobičkonosnih postopkih naročanja in nakupov zaščitne in druge medicinske opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljive bolezni COVID-19, ter za zavestno prikrivanje dejstev, povezanih s postopki naročil in nakupov;**

2. zavajanja javnosti pri utemeljevanju pravnih podlag za naročanje, nakup in dobavo zaščitne in druge medicinske opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljive bolezni COVID-19;
3. neetičnega, klientelističnega in koruptivnega sodelovanja pri favoriziranju podjetij in posameznikov za naročanje, nakup in dobavo zaščitne in druge medicinske opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljive bolezni COVID-19.

Na podlagi 118. člena Ustave Republike Slovenije in 253. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije podpisane poslanke in poslanci predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije po končani razpravi o interpelaciji o delu in odgovornosti ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška, sprejme naslednji

SKLEP:

Zdravka Počivalška se razreši s funkcije ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Obrazložitev:

“Prisegam, da bom spoštoval ustavni red, da bom ravnal po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije.”

To je prisega, ki jo je 13. marca 2020, tedaj tretjič, izrekel tudi minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek. Glede na, milo rečeno, nenavadno dogajanje, povezano z naročili, nakupi, dobavo in razdeljevanjem zaščitne opreme, ki ga je moč spremljati že skoraj dva meseca, se postavlja dvoje vprašanj: ali minister Počivalšek dejansko spoštuje ustavni red ter ali nemara – bolj kot v blaginjo Slovenije – vse svoje moči usmerja v blaginjo skrbno izbranih posameznikov oziroma podjetij.

Ob nedvoumnosti Ustave, po kateri so ministri “skupno odgovorni za delo vlade, vsak minister pa za delo svojega ministrstva”, bi utemeljeno pričakovali, da bo minister Zdravko Počivalšek zmožal prepoznati svoj del odgovornosti ter jo z odstopom tudi prevzel.

1. Odgovornost ministra Zdravka Počivalška za (ne)ukrepanje pri nepreglednih, javnofinančno negospodarnih in za izbrance dobičkonosnih postopkih naročanja in nakupov zaščitne in druge medicinske opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljive bolezni COVID-19, ter za zavestno prikrivanje dejstev, povezanih s postopki naročil in nakupov.

Že nekaj dni po nastopu mandata 14. Vlade Republike Slovenije so se začele vrstiti zgodbe, katerih skupni imenovalec je bil (in je še danes) en sam – in to je sum, da postopke naročil, nakupov in dobav zaščitne in druge medicinske opreme, zlasti mask vseh tipov, spremljajo nepravilnosti ali celo nezakovitosti, zagotovo pa nepreglednost. Dvom o ustreznosti in neomadeževanosti postopkov so vsakič znova le še podkrepile nasprotujoče si izjave vpletenih, zlasti dveh ministrov – za obrambo Mateja Tonina ter za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška –, ki so bile ne le nepreverljive, pač pa tudi nedosledne.

Po skoraj dveh mesecih domala afer, povezanih z naročili in nakupi zaščitne opreme, je dovolj utemeljenih razlogov za sum, da so predstavniki Vlade RS, med njimi tudi minister Zdravko Počivalšek, zdravstveno krizo izkoristili za (dobičkonosno) trgovino z zaščitno in drugo medicinsko opremo.

Ob prevzemu mandata je Vlada RS za naročila in nakupe zaščitne in druge medicinske opreme – kljub začudenju vodilnih – zadržala Zavod RS za blagovne rezerve (v nadaljevanju Zavod), ki kot "izvajalska institucija" (izraz s spletne strani MGRT) sodi pod okrilje Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (v nadaljevanju MGRT), zdaj že nekdanji direktor Zavoda Anton Zakrajšek pa je član SDS. Kot je dan po razrešitvi, za katero je vlado zaprosil, pojasnil v pismu (22. april 2020), je Zavod dobavitelje zaščitne in druge medicinske opreme iskal sam, hkrati pa ponudbe prejemal neposredno od dobaviteljev in tudi od ministrstev, na katera so se dobavitelji obračali. Nato je 20. marca, kot je zapisal Zakrajšek, "Zavod prejel ustno navodilo MGRT, da se vse ponudbe potencialnih dobaviteljev, ki so prihajale na Zavod, pošilja oziroma posreduje na MGRT, in sicer na e-naslov maske.mgrt@gov.si, kjer naj bi pregledali ustreznost ponudb in dobaviteljev". Iz tega sledi, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pri naročilih in nakupih vendarle ni imelo tako zanemarljive vloge, kot skuša prikazati minister Počivalšek.

Kot v pismu nadaljuje Anton Zakrajšek, je tri dni pozneje (23. marca) "sledila sprememba navodil, in sicer je funkcijo pregleda ustreznosti ponudb in dobaviteljev prevzelo Ministrstvo za obrambo, Uprava za zaščito in reševanje (URSZR). Ponudbe se je usmerjalo na e-naslov: ponudbe@urszr.si".

Dan pozneje se je zgodila nova sprememba: 24. marca je Vlada RS ustanovila medresorsko delovno skupino pod vodstvom državnega sekretarja na

obrambnem ministrstvu Damijana Jaklina, katere člani so bili predstavniki še petih ministrstev, Uprave za zaščito in reševanje ter Zavoda. Kot izhaja iz sporočila, objavljenega na spletnih straneh vlade, je naloga te skupine *“sprejem in pregled posameznih ponudb zaščitne opreme, vrednotenje zaščitne opreme v smislu izpolnjevanja tehničnih standardov in posredovanje ponudb zaščitne opreme, ki izpolnjujejo zahtevane pogoje, v nadaljnji postopek Zavodu RS za blagovne rezerve, ki bo izpeljal postopek naročila in sklenil pogodbo za dobavo zaščitne opreme”*.

Iz zgornjega sosledja dogodkov je torej razvidno, da je vlada pristojnosti za naročila in nakupe zaščitne opreme selila z enega organa na drugega, s tem pa mednje razpršila tudi odgovornost. A to ne pomeni, da odgovornosti – čeprav se je vpleteni pričakovano otepajo in s prstom kažejo drug na drugega – ni mogoče ugotavljati, in še zdaleč tudi ne pomeni, da odgovornih za nepravilnosti, negospodarnost in netransparentnosti preprosto ni. Nasprotno – več jih je in med njimi je brez vsakršnega dvoma tudi minister Počivalšek.

Vtis, da je vlada s prenosom pooblastil na obrambno ministrstvo (oziroma medresorsko skupino) ministru Počivalšku vzela velik del pristojnosti pri koordinaciji nakupov, je povsem napačen. Zavod in MGRT sta namreč še vedno imela zadnjo besedo. Medresorska skupina pod okriljem državnega sekretarja Jaklina je namreč ponudbe “zgolj” pregledovala in presojala njihovo ustreznost, medtem ko sta tako izvedba postopka naročila kot tudi sklenitev pogodbe (upoštevaje ekonomske parametre, torej ceno) ostala v pristojnosti Zavoda in predvsem MGRT. Pri potrjevanju ponudb je namreč pomembno vlogo, če ne ključne, odigrala posebna projektna skupina, ki jo je (zgolj dan po vladni ustanovitvi medresorske skupine) oblikoval minister Počivalšek, za njenega vodjo pa postavil Mitjo Terčeta. Iz medijskih razkritij in pričevanj je razbrati, da je Terče imel neprimerno večja pooblastila, kot je minister Počivalšek pripravljen priznati. Kot ministrov zaupnik naj bi nadzoroval sklepanje pogodb in bil tako rekoč ključni odločevalec, glede na razkritja, tako iz oddaje Tarča kot tudi tista iz pisma Zakrajška, pa naj bi izvajal ne le pritisk, pač pa tudi mobing. Tega istega očitka je sicer deležna tudi Andreja Potočnik, zaposlena na MGRT in prav tako članica ministrove projektne skupine. Ob vsem se je težko znebiti vtisa o Terčetovi dvojni vlogi, ki ga je oddaji Svet na Kanalu A 24. aprila 2020 le še podkrepil minister Tonin z izjavo: *»Vam govorim, da je zadeva izjemno nenavadna in čudna. Hočem vam povedati, da povezava javno obstaja. Da je gospod Terče delal za te blagovne rezerve. Seveda bodo pa zdaj nadaljnje preiskave pokazale zakaj se je za tako obliko odločil, zakaj so se pristojni za tako obliko sodelovanja odločili.«*

Kljub morebitnim drugačnim trditvam ali zanikanju ministra Počivalška je odgovornost za Terčetova ravnanja tudi ministrova, in to ne glede na to, ali je za Terčetova ravnanja vedel. Sam ga je namreč izbral za vodjo projektne skupine, s tem pa na svoja pleča med drugim prevzel tudi odgovornost, najmanj

politično, za Terčeto (ne)strokovno, (ne)zakonito, (ne)pristransko in (ne)transparentno delo. Enako odgovoren, najmanj politično, je minister Počivalšek seveda tudi za svoje delo – tako opravljeno kot opuščeno (dolžna ravnanja). Ob ministrov vlogi v postopkih naročanja in nakupov pa tudi ne gre spregledati 10. člena Zakona o blagovnih rezervah, v skladu s katerim je nadzor nad izvajanjem pravic in obveznosti Zavoda v rokah MGRT. Hkrati ne gre spregledati, da po omenjenem zakonu mesto predsednika upravnega odbora pripada predstavniku MGRT. Vse do svojega odstopa 14. aprila je to funkcijo zasedal Žarko Bogunović, s 24. aprilom pa je vlada za novega predsednika imenovala Mitjo Močnika, sicer v. d. generalnega sekretarja na MGRT.

Po skoraj dveh mesecih zgod in nezgod z zaščitno opremo je nejasnosti veliko. Del njih je brez dvoma povezan s postopkom pridobivanja in izbire ponudb. Neznanka tako ostaja, na podlagi katerih kriterijev in meril so se pristojni odločali, katere ponudbe pregledati in zakaj prav te. Glede na podatke Zavoda ter portala e-naročanje, da je do 22. aprila 2020 prispelo več kot 2.000 ponudb, še zlasti pa glede na medijsko poročanje, da je kar 47 odstotkov ponudb ostalo nepregledanih, je več kot utemeljen sum, da so pristojni dobavitelje izbirali tudi na podlagi poznanstev, sorodstvenih povezav, politične pripadnosti ... Kako drugače razumeti dejstvo, da so pregledali, se odzivali in izrazito angažirali za ponudbe, ki so jih (po telefonu) propagirali nekdanji politični veljaki, kot sta Marjan Podobnik in Lojze Peterle, oziroma da sta bili iz množice ponudb izbrani podjetji, s katerima sta sorodstveno povezana ministra Tonin in Počivalšek.

Če je začetna epizoda z izginulim tovornjakom (Labena), katerega prihod je bil pompozno napovedovan, skorajda pozabljena (navkljub nejasnostim, ali je država maske plačala ali ne), pa vse nadaljnje odpirajo nova in nova vprašanja. Denimo, zakaj skoraj polovica ponudb ni bila pregledana, zakaj poslov niso dobila podjetja, ki so specializirana za proizvodnjo oziroma prodajo medicinske opreme, in zakaj so z javnimi naročili uspela podjetja, ki:

- na področju dobave ali izdelave zaščitne opreme nimajo prav nobenih referenc, pač pa se kot manj znani ali celo neznan subjekt ukvarjajo z vsem drugim, denimo z nepremičninskim posredovanjem, z gradbeništvom, marketingom, s prodajo elektronskih in telekomunikacijskih naprav, z dobavo pisarniškega materiala in potovalne galanterije (Cross Continental, Acron, Konfekcija Marja, SLA Marketing; Hmezad TMT, Oeco ...)
- so sorodstveno povezana s političnimi akterji (v Acronu, s katerimi so bile sklenjene tri pogodbe v skupni vrednosti skoraj 30 milijonov evrov, je zaposlena [redacted] obrambnega ministra Tonina; lastnica podjetja Konfekcija Marja, s katerim je bila sklenjena pogodba v vrednosti 52.500 evrov, je [redacted] ministra Počivalška);
- so pred sklenitvijo več deset tisočakov ali celo milijonov vrednega posla, povezanega z zaščitno opremo, imela le nekaj tisočakov letnega prometa (Omnia Drink, SLA Marketing);

- so bila, kako prikladno, ustanovljena domala tik pred izbruhom epidemije (Cross Continental);
- za svoje izdelke niso imela ustreznih certifikatov (neustrezne maske, izdelane iz airlaid serviet in elastik, za katere je država podjetjema Korez Sorting Group d. o. o. in Zaščita Lukač d. o. o. plačala 380.000 oziroma 480.000 oziroma jih glede na ceno servieta proizvajalca Seti d. o. o. izrazito preplačala);
- so posel pridobila (tudi) zaradi posredovanja oziroma pritiskov posameznih političnih akterjev (za GenEplanet sam minister Počivalšek, za Joca Peččnika minister Tonin, za podjetje Zaščita Lukač državna sekretarka v kabinetu predsednika vlade Jelka Godec, za podjetje Dobnik Trade predsednik SLS Marjan Podobnik, za podjetje ████████ Mete Cencelj nekdanji poslanec Evropskega parlamenta Lojze Peterle)
- so davčni dolžniki (Matjaž Dolenc, lastnik podjetja MD Global Logistics)

Večkrat ponovljeni argument ministra Počivalška, češ da je bilo njegovo edino vodilo čimprejšnja oskrba zdravstva, domov za starejše občane in ostalih z zaščitno opremo, je sicer moč jemati z nekaj razumevanja. Vendar pa razglašena epidemija – zaradi katere pri javnem naročanju za državo veljajo izjeme in blažji režim – prav nikogar, in to velja tudi za vse nosilce javnih funkcij (med njimi za ministra Počivalška), ne odvezuje odgovornosti za smotrnost, preglednost, zakonitost ter gospodarno porabo javnih sredstev. Zato je najmanj nedopustno, nehigienično in nemoralno v imenu zdravstvene krize z obvodi zaobiti pregledno, zakonito in gospodarno poslovanje, kakršno koli "vojno dobičkarstvo", ki se kaže v namerni izbiri poslovanja prek posrednikov, za kar ni nobenega utemeljenega, še manj pa zakonsko upravičenega razloga, pa je – milo rečeno – zavržno.

Odgovor ministra Počivalška na razkritja, objavljena v oddaji Tarča, češ da *pri dobavi opreme ne vidi afere, pač pa odlično opravljeno delo*, je zgovorna sama po sebi. Kljub predvajanemu tonskemu posnetku njegovih navodil, pričanjem o pritiskih, zavajanjem, češ da zaradi zakonskih določb pogodb ni bilo mogoče sklepati neposredno s proizvajalci (česar pa ne prepoveduje noben zakon) se minister Počivalšek zateka k mižanju, zanikanju, sprenevedanju, blatenju drugače mislečih in – pričakovano – k bolj ali manj neposrednim namigom, da je v imenu epidemije dovoljeno vse.

Minister Počivalšek sicer lahko skuša oprati svoje ime. Morda tudi zares misli, kar je dejal v petek 24. aprila, namreč da se je zgodba o dobavi mask in zaščitne opreme "spremenila v režiran in politično motiviran lov" na njegovo glavo. Vendar pa bi morda lahko opazil, da je znak za alarm, in to ne zgolj v smislu politične, temveč še kake druge odgovornosti, več kot na mestu. Preiskavo sumov nepravilnosti pri nabavah zaščitne opreme, ki je od začetka aprila intenzivno potekala na policiji, je namreč v petek, 24. aprila, tudi zaradi razkritij v Tarči prevzel Nacionalni preiskovalni urad (v nadaljevanju NPU). Kot

je zapisano v sporočilu na spletni strani (24. april 2020), "v predkazenskem postopku izvaja aktivnosti zaradi razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva. Pri tem zbira obvestila in poslovno dokumentacijo ter izvaja ostale aktivnosti z namenom dokazovanja kaznivega dejanja. Preiskava se vodi prednostno, tako kot tudi ostali primeri, pri katerih obstaja sum, da si želijo storilci pridobiti protipravno premoženjsko korist z izkoriščanjem aktualnih razmer. V okviru preiskave se je NPU že povezal z nekaterimi drugimi državnimi organi z namenom izmenjave podatkov in nadaljnjega dela, med drugim tudi z državnim tožilstvom. Danes so preiskovalci NPU opravili razgovore z več fizičnimi osebami, prav tako pa so zasegli določeno poslovno dokumentacijo".

Zaradi vsega navedenega je minister Počivalšek odgovoren za vsaj (ne)ukrepanje pri nepreglednih, javnofinančno negospodarnih in za izbrance dobičkonosnih postopkih naročanja in nakupov zaščitne in druge medicinske opreme, pa tudi za zavestno prikrivanje dejstev glede naročil in nakupov.

2. Zavajanje javnosti pri utemeljevanju pravnih podlag za naročanje, nakup, dobavo zaščitne in druge medicinske opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljivih bolezni COVID-19.

Zavod, ki, kot rečeno, sodi pod okrilje ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in ministra Počivalška, je imel ves čas možnost zaščitno opremo kupiti neposredno, torej država od države oziroma od proizvajalca, s čimer bi se izognili aferam, korupciji in tveganju pri izbiri in podeljevanju poslov posredniškimi podjetjem.

Od samega začetka je bilo namreč težko pričakovati, da bodo mala in neznana podjetja iz panog, ki z zaščitno opremo nimajo izkušenj, po razumni ceni nabavila ustrezne količine kakovostne zaščitne in druge medicinske opreme.

Zaradi globalnega povpraševanja po tej opremi, zlasti zaščitnih maskah so cene razumljivo poskočile, odpirati se je začel »črni trg«, zato bi bilo za državo, ki potrebuje velike količine take opreme, najbolj smotno, da bi s pomočjo svoje diplomatske mreže urejala nabavo neposredno v državah večjih proizvajalcev. Slovenija je tako ponudbo s Kitajske imela, a jo je zavrnila oziroma ni sprejela. Po pisanju portala Necenzurirano (6. april 2020) je imel Zavod na mizi cenovno razmeroma ugodno ponudbo za nekaj milijonov kosov mask, oblek, očal, rokavic in respiratorjev, ki jo je prek službenih zvez uredila skupina akademikov pod vodstvom dr. Igorja Emrija, člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti in več mednarodnih organizacij. Po trditvah akademikov odziva pristojnih na koncu ni bilo in to kljub posvetovanjem, v katerih so po trditvah ekonomista in člana sveta za razvoj SAZU dr. Draga Babiča potekala tako z

Zavodom in MGRTi kot tudi s kabineto predsednika vlade Janeza Janše. Poleg tega bi država lahko neposredni stik s kitajsko tovarno navezala prek veleposlaništva v Pekingu. Njeni predstavniki bi lahko že tam preverili kakovost opreme, s čimer bi Slovenija tudi s fizično navzočnostjo poskrbela za zanesljivost posla (kot je to npr. storila Hrvaška). Je torej pri nas nekaterim posameznikom v interesu podpisovanje pogodb z dvomljivimi dobavitelji zaščitne opreme ter s tem omogočanje dodatnega zasluga v obliki provizij?

Konkretno: na slovenskem veleposlaništvu na Kitajskem so že marca pridobili nekatere ponudbe kitajskih državnih in zasebnih podjetij. Med njimi je bila tudi ponudba kitajskega podjetja Sinofram, ki ima ogromne proizvodne in dobavne kapacitete.

Takšnega neposrednega nakupa zaščitne opreme torej ni bilo, ker po besedah ministra Počivalška (Dnevnik, 2. april 2020) Zavod sme sklepati pogodbe le s slovenskimi dobavitelji in posredniki.... *"Republika Slovenija oziroma Zavod za blagovne rezerve ne more izvajati neposrednih finančnih transakcij na Kitajsko, saj lahko posluje zgolj s slovenskimi dobavitelji. To ni odločitev te vlade, temveč je stvar veljavne zakonodaje. Poleg tega večina kitajskih podjetij zahteva tudi stoo odstotno predplačilo, česar pa se Zavod ne poslužuje, zaradi možnosti zlorab in nezanesljivih dobav".*

Takšna pojasnila MGRT odpirajo več vprašanj. Bistveno morda je, zakaj se minister za gospodarstvo Počivalšek pri poslih z zaščitno opremo sklicuje na zakonodajo, ki ne obstaja. Morda zato, ker želi vanje na vsak način vključiti izbrane slovenske posrednike?

Kot zapisano, zakonska omejitev, ki bi Zavodu preprečevala neposredne dogovore s kitajskimi podjetji, ne obstaja. To je večkrat potrdil tudi predsednik Računskega sodišča RS Tomaž Vesel. Tako je v oddaji 24ur zvečer (8. April 2020) na vprašanje, ali država res ne more sama, kupovati mask, torej brez posrednikov, dejal: *»Odgovor je preprosto ne.«* Na portalu 24ur.com (9. april 2020) pa smo med drugim lahko prebrali njegovo mnenje, da bi država opremo vendarle lahko neposredno uvažala: *"To stališče, ki smo ga zasledili v zadnjih dneh, ne drži, tako na evropski ravni kot na ravni slovenskih predpisov, takšne neposredne omejitve ni.«*

Najprej k zakonski ureditvi. Delo in poslovanje Zavoda ureja Zakon o blagovnih rezervah¹. Ta določa, da mora Zavod pri nakupu in prodaji blaga uporabljati določbe predpisov, ki urejajo oddajo javnih naročil. V Sloveniji javno naročanje

¹ Zakon o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 96/09 – uradno prečiščeno besedilo in 83/12).

urejata Zakon o javnem naročanju² in Zakon o javnem naročanju na področju obrambe in varnosti³.

Zakon o javnem naročanju pa v 11. členu⁴, kjer govori o javnih naročilih po sporazumu o vladnih nabavah, sklenjenem v okviru Svetovne trgovinske organizacije, celo pravi, da *»mora biti vsem gospodarskim subjektom iz tretjih držav zagotovljena enaka obravnava, kot je zagotovljena gospodarskim subjektom iz držav članic Evropske unije«*.

Oba zgoraj omenjena zakona izrecno prepovedujeta krajevno diskriminacijo ponudnikov, poleg tega za Slovenijo kot članico Evropske unije veljajo tudi pravila enotnega trga EU, ki jih je dolžna spoštovati.

Pri dobavi zaščitne opreme je tako več kot očitno zaznati precej zavajanja, poteka pa tudi v nasprotju s smernicami Evropske komisije⁵. Te smernice države članice celo napotujejo, naj *»stopijo neposredno v stik s potencialnimi izvajalci zunaj EU«* ter *»pošljejo predstavnike neposredno v države, ki imajo potrebne zaloge«*.

Evropska komisija se je odločila celo odobriti zahteve držav članic in Združenega kraljestva za začasno opustitev carine in DDV na uvoz medicinskih pripomočkov in zaščitne opreme iz tretjih držav⁶. Ta ukrep, s katerim želi prispevati v boju proti epidemiji, se nanaša na zaščitne maske in zaščitno opremo, komplete za testiranje, ventilatorje/respiratorje in drugo medicinsko opremo.

Medtem ko je gospodarski minister Počivalšek poslovanje prek posrednikov opravičeval z že navedenim pojasnilom, da *Zavod »lahko posluje zgolj s slovenskimi dobavitelji. To ni odločitev te vlade, temveč je stvar veljavne zakonodaje«*, ki – kot zapisano – ne drži, je njegov državni sekretar Aleš Cantarutti 28. marca 2020 za Delo izrekel drugačno utemeljitev: *»Dogovor na*

² Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18)

³ Zakon o javnem naročanju na področju obrambe in varnosti (Uradni list RS, št. 90/12, 90/14 – ZDU-11 in 52/16)

⁴ Zakon o javnem naročanju, 11. člen (pogoji, povezani s Sporazumom GPA in drugimi mednarodnimi sporazumi): Pri oddaji javnega naročila, katerega predmet zajema Sporazum o vladnih nabavah, sklenjen v okviru Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: GPA) ali drug obvezujoč sporazum Evropske unije ali Republike Slovenije, mora biti vsem gospodarskim subjektom iz tretjih držav zagotovljena enaka obravnava, kot je zagotovljena gospodarskim subjektom iz držav članic Evropske unije.

⁵ Smernice Evropske komisije o uporabi okvira za javno naročanje v izrednih razmerah zaradi krize v zvezi z boleznijo COVID-19 (2020/C 108 I/01)

Evropski okvir za javno naročanje zagotavlja javnim kupcem vso potrebno prožnost, da čim prej kupijo blago in storitve, ki so neposredno povezani s krizo zaradi bolezni COVID-19. **Da bi pospešili svoja naročila, lahko javni kupci:**

- stopijo v stik s potencialnimi izvajalci v EU in zunaj nje po telefonu, elektronski pošti ali osebno,
- najamejo zastopnike, ki imajo boljše stike na trgih,
- pošljejo predstavnike neposredno v države, ki imajo potrebne zaloge in lahko takoj zagotovijo dobavo,
- stopijo v stik s potencialnimi dobavitelji, da sklenejo dogovor o povečanju proizvodnje ali začetku ali obnovi proizvodnje.

⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/ip_20_575

nivóju vlade je bil, da moramo poslovati samo s slovenskimi podjetji. To je pravilo, ki si ga ni izmislila ta vlada, ampak velja že ves čas za nabave zavoda za blagovne rezerve.«. V še bolj – milo rečeno – nenavadno luč pa njune izjave postavljajo besede ministra za obrambo Mateja Tonina, ki je 25. aprila 2020 v Odmevih na vprašanje voditelja, ali lahko pojasni, kdo je predlagal in sprejel odločitev o nabavi prek posrednikov oziroma ali je taka odločitev sploh bila sprejeta, odgovoril z besedami: »Jaz te odločitve ne poznam.«

Zapisani izjavi sta več kot očitno nasprotujoči si. Medtem ko se je minister skliceval na neobstoječo zakonsko določbo, je državni sekretar govoril o dogovoru »na nivoju vlade«. Četudi je tak dogovor dejansko bil sklenjen, bi ga vlada – zavoljo transparentnosti, smotrnosti in čistosti postopkov – zlahka spremenila, saj gre za izključno politično odločitev. S tem bi Zavodu omogočila, da bi zaščitne maske in drugo medicinsko opremo lahko kupoval kjerkoli po svetu. Ker tega ni storila, pač pa so se njeni predstavniki »zagovarjali« vsak na svoj način, lahko sklepamo, da jim je poslovanje prek posrednikov – iz kakršnih koli razlogov – ustrezalo.

Dejstva o zavajanju glede nabave zaščitne opreme in zakonodaji:

- 1) Da ni nobene zakonske ovire, ki bi državnemu zavodu preprečevala nakupe neposredno iz tujine.
- 2) Da Zavodu, ki sodi pod okrilje ministrstva za gospodarstvo in ministra Počivalška, zaščitnih mask in druge medicinske opreme ne bi bilo treba uvažati prek slovenskih posrednikov.
- 3) Da predstavniki Zavoda in MGRT niso storili vsega, da bi zagotovili ustrezen nadzor nad dobavljeno oziroma kupljeno opremo (predvsem iz vidika količin, kakovosti oziroma ustreznosti in cen).

Zavajanja ministra Zdravka Počivalška:

1. Zakonodaja, ki ne obstaja (obrazložitev zgoraj)

2. Avansov ni in ne bo

»Zavod ni in ne bo izvajal neposrednih predplačil kitajskim ali drugim dobaviteljem, ki v večini primerov zahtevajo 100% avans, saj so tovrstne transakcije preveč tvegane. Ne bomo dovolili, da bi se na račun in na škodo slovenskih davkoplačevalcev zlorabljala javna sredstva in okoriščali t. i. vojni dobičkarji, ki vidijo v tem zgolj priložnost za dober zaslužek.« Tako je na novinarski konferenci vlade 8. aprila 2020 dejal gospodarski minister Počivalšek potem, ko se je izkazalo, da je gospodarsko ministrstvo zavajalo, da lahko po veljavni zakonodaji Slovenija zaščitno opremo kupi le prek slovenskih dobaviteljev in da neposredno s proizvajalci ali dobavitelji iz tujine ne more

poslovati. S takšnim pristopom je bila pripravljena ugodna ponudba kitajskega državnega podjetja Sinofarm in ponudba kitajskega trgovca Alibaba.

100-odstotni avansi so »v teh razmerah« na trgu žal postali dejstvo, le da teh ne plačuje država, ampak jih morajo po tem sistemu pač plačevati posredniki. Večje tveganje posrednikov pa se pozna tudi pri višini njihovih marž. So se pa za nezanesljive izkazali predvsem nekateri posredniki – in ne proizvajalci, saj so nekatere milijonske pošiljke enostavno »izginile«.

3. Izjeme avansov

Po ministrovih besedah torej »zavod ni in ne bo izvajal neposrednih predplačil, saj so tovrstne transakcije za Slovenijo preveč tvegane«, vendar podatki kažejo, da je Zavod nekaterim dobaviteljem, s katerimi je sklenil pogodbe o dobavi, plačal avanse, tudi v višini 100 odstotkov, čeprav je minister Počivalšek ves čas zagotavljal, da avansov ni in jih ne bo, ampak bo blago plačano šele po povzetju.

Zakaj torej obstajajo dobavitelji, ki so dobili 100-odstotni avans? Očitno izjeme so, kar je minister (24 ur, 10. april 2020) pojasnil z besedami, da »izjema so ventilatorji, kjer so bila izvedena predplačila, saj gre za nabavo kompleksnejše narave«.

4. Avansi – »poleg izjem še izjeme«

Edina izjema naj bi bila torej dobava ventilatorjev. Pojasnilo, da zaradi kompleksnosti drugače ne gre in da se le pri teh pogodbah plačuje avanse, ne drži, saj je denimo vsaj podjetje Dobnik Trade dobilo nakazan denar, še preden so bile maske dobavljene. Država je torej kljub vsemu nekaterim posrednikom plačala vnaprej. Dejstvo je, da pogodba z Dobnik Trade ne vsebuje dobave ventilatorjev. Gre namreč za milijon kosov trislojnih mask, ki še niso bile dobavljene, ko je Zavod podjetju že vnaprej (20. marca) nakazal 597.800 evrov.

Da so se predplačila vendarle plačevala ter celo, da so merila bila zelo različna, je s svojo izjavo v oddaji Svet na Kanalu A 24. aprila 2020 potrdil tudi obrambni minister Tonin. Na vprašanje o dvojnih merilih, ko imamo dve podjetji, eno – domače – predplačilo dobi takoj, drugo – mednarodno, ki ga vsi poznamo – pa ne, je odgovoril: »To je vsekakor nedopustno odstopanje in tisti, ki so odgovorni za to, da se je to zgodilo, bodo morali seveda odgovarjati.«

Predlagatelji ministru Počivalšku očitamo opuščanje dolžnega nadzora in zavajanje (z vrsto zavajajočih izjav) pri dobavi zaščitne in druge medicinske opreme. Predstavljene zavajajoče izjave ministra so sramotne in do državljanov podcenjujoče. Minister Počivalšek s takšnimi zavajajočimi in nasprotujočimi si izjavami državljanom morda celo sporoča, da mu je bolj kot za reševanje razmer mar za dobičke (izbrancev).

Z več dejanji in izjavami je minister pripomogel k poglobljanju nezaupanja v pravilnost tako svojih kot tudi ravnanj njemu neposredno podrejenih ter nenazadnje akterjev Zavoda, katerega nadzor je ministrstvo dolžno vršiti. Tudi s tem je spodjedel tako svojo kot kredibilnost ministrstva.

3. Neetično, klientelistično in koruptivno sodelovanje pri favoriziranju podjetij in posameznikov za naročanje, nakup in dobavo zaščitne in druge (medicinske) opreme, potrebne za preprečitev širjenja in zdravljenje nalezljive bolezni COVID-19.

Predsednik vlade Janez Janša ter njegovi ministri in ministrice so se na prvi vladni seji sešli takoj po prisegi 13. marca. Seja je potekala v znamenju zaščitnih ukrepov, potrebnih za zaježitev širjenja epidemije nalezljive bolezni COVID-19. Člani vlade so nosili zaščitne medicinske maske, za katere so takoj po seji novinarjem priznali, da so bile namenjene zgolj fototerminu. Kljub temu »piar« spodrseljaju je dejstvo, da so državljanom želeli prikazati resnost situacije ter da so zaščitne maske nepogrešljiva oprema, ki bo v nadaljnjih tednih nujno potrebna oziroma kar obvezna. S 30. marcem je začel veljati vladni odlok, s katerim je nošenje zaščitne maske postalo tako rekoč obvezno. Opisano je bilo uvod v sklepanje za nekatere celo »cvetočih« poslov z zaščitno in drugo medicinsko opremo – predvsem z maskami.

Potem ko je bila Slovenija sprva skoraj povsem odvisna od donacij, so ponudbe za dobavo zaščitne opreme naposled začele prihajati iz številnih (manjših) podjetij, ki so lahko proizvedla in dobavila (ali posredovala pri dobavi) potrebne količine zaščitne opreme. Uveljavljena podjetja, specializiranih za dobavo ali proizvodnjo take opreme oziroma za dobavo (Krka, Sanolabor, Pošta Slovenije) smo med njimi zama iskali. Kot zapisano, so se z njimi ukvarjali tako na Zavodu, kot tudi na MGRT, MZ in MORS ter na Upravi za zaščito in reševanje. Po poročanju medijev⁷ so pristojni do 24. aprila prejeli več kot 2000 ponudb različnih slovenskih in tujih dobaviteljev, pregledali pa so jih zgolj dobro polovico. Na podlagi katerih kriterijev so se pristojni odločali, katere ponudbe pregledajo in katere ne, ostaja do tega trenutka neznanka. Zagotovo pa je znano dejstvo, da so na izbiro ponudb vplivale tudi osebne (družinske ali prijateljske) povezave vpletenih politikov s predstavniki ponudnikov.

Oddaja Tarča (RTV, 23. April 2020) je postregla s kar nekaj odkritji, med drugim tudi s telefonskim klicem, ki ga je opravil minister Počivalšek. Tonski posnetek razkriva, da je minister govoril s takratnim direktorjem Zavoda, na katerega je neposredno pritiskal, naj se s podjetjem GenEplanet sklene pogodba o dobavi medicinske opreme in naj se plačilo čim prej tudi izvede. Minister Počivalšek je zahteval, da Zakrajšek, kljub še ne izdanim jamstvom, v celoti izvede

⁷Spletni članek na: <https://necenzurirano.si/clanek/aktualno/afera-maske-vse-lazi-napake-in-vojni-dobickarji-773564>

predplačilo za omenjeno podjetje. Očitno je, da je šlo za neposredno vpletanje ministra Počivalška v posle, ki jih je vodil omenjeni Zavod. Prav tako je minister lagal, ko je medijem zatrjeval, da država nikomur ne izplačuje predplačil za dogovorjen posel v zvezi z zaščitnimi sredstvi.

Nadalje lahko upravičeno sumimo, da je minister Počivalšek posredoval pri sklepanju posla tudi s podjetjem Konfekcija Marja, in sicer za dobavo 75.000 kirurških mask Tip2 po ceni 70 centov. Lastnica podjetja je Marijana Plevnik, ki je v [REDACTED] ministra Počivalška.

Po besedah Ivana Galeta, zaposlenega na Zavodu, ki je v oddaji Tarča (RTV, 23. april 2020) razkril številne pritiske na zaposlene na Zavodu, so se v zadnjih tednih pogosto vrstili klici raznih političnih predstavnikov, ki so želeli, da Zavod sklene posel z določenim podjetjem. Posredovali so, kot rečeno, minister za obrambo Tonin, nekdanji poslanec Evropskega parlamenta Peterle, aktualni predsednik SLS M. Podobnik, v. d. generalnega direktorja policije Anton Travner, državna sekretarka v KPV Jelka Godec, z SDS povezani [REDACTED] in drugi, ki so lobirali za sklenitev posameznega posla, pri katerem so več kot očitno imeli tudi sami interes. Kljub nejasni razdelitvi nalog, ustanavljanju delovnih skupin in prelaganju odgovornosti smo vseeno priča posameznim odkritjem, ki nedvomno potrjujejo vplivanje na sklepanje poslov v zvezi z nabavo zaščitne opreme. Iz javno dostopne dokumentacije in poročanja medijev je, kot že zapisano, razvidno, da so posle z maskami in drugo opremo dobila podjetja, za katera so posredovali politiki, med njimi minister Počivalšek (GenEplanet, Public Digital Infrastructure, Acron, Konfekcija Marja), podjetja, katerih predstavniki so v kazenskem postopku ali pa so davčni dolžniki (MD Global Logistics), podjetja, ki za svoje izdelke nimajo ustreznih certifikatov ali pa so imela pred večmilijonskimi posli v zvezi z zaščitno opremo zgolj nekaj tisočakov letnih prihodkov (Korez Sorting Group d. o. o., Zaščita Lukač d. o. o.).

Zagotovo je imel ključno vlogo pri izbiri podjetij, ki so dobila posel za nakup zaščitne opreme, že omenjeni svetovalec Zavoda Terče, ki ga je angažiral sam minister Počivalšek. Navedbe ministra, da je Terče deloval »pro bono« nimajo nobene zveze z očitanimi nepravilnostmi, saj odplačnost njegovega dela ni bistvena. Bistveno pa je, da je Terče imel precej večjo vlogo pri izbiri podjetij, kot to želi priznati minister Počivalšek. V sredini aprila, po razkritju imena Mitja Terče, je minister zanj trdil, da *»ni imel nobenih pooblastil za delo pri nabavi zaščitne opreme«* in da je bil *»samo pomoč pri koordinaciji«*. Da to ne drži, so potrdila pričevanja Galeta in dokazi medijev, ki kažejo na to, da je Terče pritiskal na zaposlene na Zavodu, jim grozil z odpovedjo ali kako drugače želel doseči podpis in izvedbo posamezne pogodbe, ki mu je bila v interesu. Da bi dosegel svoje, je pri posameznem poslu uporabil tudi besede, da gre za zadevo oziroma ukaz »z vrha«. Pri vsem tem je prišel v spor s člani zgoraj omenjene medresorske delovne skupine, ki jo je vodil Jaklin in z ostalimi vpletenimi. Nemogoče je trditi, da o dogajanju pri sklepanju poslov ni bil obveščen tudi

minister Počivalšek, saj je šlo za njegovega zaupnika, ki ga je verjetno angažiral z določenim namenom. Upravičeno lahko sumimo, da je minister Počivalšek Terčeta pooblastil za nadzor nad sklepanjem in izvedbo poslov v zvezi z nabavo zaščitne opreme zato, da sam ni bil neposredno vpleten v sporne nabave, hkrati pa je imel nad dogajanjem ustrezen pregled.

Nenazadnje ni nepomembno niti dejstvo, da je Zakrajška, ki ga je vlada razrešila z mesta direktorja Zavoda, nadomestil Tomi Rumpf, po poročanju več medijev Počivalškov prijatelj, ki ga je vlada 22. aprila 2020 imenovala za vršilca dolžnosti direktorja Zavoda. Za nakupe zaščitne in druge opreme je zdaj odgovoren človek, ki ima za sabo burno poslovno zgodovino, med drugim je na zahtevo Računskega sodišča RS moral odstopiti z vodilnega položaja v Kobilarni Lipica. Tudi tukaj smo torej priča nepotizmu in »prijateljskemu« kadrovanju, kar zagotovo lahko vpliva na kakovost in pravilnost opravljenega dela in na prevzemanje odgovornosti za morebitne bodoče napake.

Posledice takšnega neetičnega, klientelističnega in koruptivnega sklepanja poslov za nabavo zaščitne in druge opreme so škodljive tako za državo kot tudi za njene državljane. Omenjene večmilijonske posle so dobila izbrana podjetja ali posamezniki, ki so lahko v luči nujnosti in hitenja za svoje izdelke postavili visoke cene in pri tem zaračunali tudi 30-odstotne ali celo višje marže. Ne glede na trenutne razmere in tržne spremembe ter posledično podražitev sestavin, iz katerih izdelujejo zaščitno opremo, so zaščitna sredstva (predvsem maske) dosegale vrtoglave nakupne/prodajne cene. Samo za primer: navadna kirurška maska je še nedavno stala približno 3 cente, Slovenija jih je v času COVID-19 kupovala tudi po ceni več kot en evro na masko. Ali pa če vzamemo za primer prevoz podjetnika Joca Pečečnika, ki je državi, na predlog oziroma prošnjo ministra Tonina, pomagal organizirati prevoz za nekaj ton zaščitne opreme. Izkazalo se je, da je država prevoz več kot trikrat preplačala – v primerjavi s tistim, ki ga je organizirala skupaj z nekaterimi drugimi državami. Posledica tega (ne)namernega nepravilnega delovanja so tudi neustrezne varnostne lastnosti zaščitnih sredstev, saj nekatera podjetja, ki so posel dobila, niso imela ustreznih certifikatov ter tudi sama količina nakupljenih sredstev.

Trenutne razmere, v katerih se je znašla Slovenija, so nekateri posamezniki pod krinko nesebične pomoči državi izkoristili za dobičkonosen posel, ki ga je bilo zaradi začasnega rahljanja pravil o naročanju in kupovanju tovrstnega blaga lažje izpeljati. Pri poslih z zaščitno in drugo medicinsko opremo, potrebne za spopadanje s COVID-19, gre torej za visoke zneske (v tem trenutku je veljavnih ali izpolnjenih naročil za približno 125 milijonov evrov⁸) državnih sredstev, s katerimi je potrebno, ne glede na trenutne razmere, ravnati smotrno in gospodarno. Da je moč ravnati gospodarno in smotrno, dokazujejo tudi nekatere druge države, ki so zaščitna sredstva nakupovale neposredno od proizvajalcev, pred nakupom pa so (fizično) preverila njihovo ustreznost in vsa

⁸ Status naročil zaščitne opreme z dne 28.4.2020, ki ga je Zavod objavil na spletni strani.

ostala morebitna tveganja. Prav primer Hrvaške dokazuje, da je prek diplomatskih stikov na državni ravni mogoče varno izpeljati tovrstne neposredne nakupe od resnih kitajskih proizvajalcev. Po poročanju Večernjega lista se je hrvaška vlada za dobavo s Kitajske dogovorila na ravni obeh premierjev, ker so s tem dosegli dobro ceno in dobili kvalitétno blago ter se »*izognili čudnim posrednikom in modernim piratom.*« Poleg tega je vsa zaščitna oprema, ki je prispela na Hrvaško, opremljena s potrebnimi certifikati.

V nasprotju s tem smo slovenski državljani poslušali besede ministra Počivalška, ko je zatrjeval, da nam neposredne nakupe zaščitne opreme preprečuje naša zakonodaja. V tem primeru je možno alternativno sklepati samo dvoje: ali minister Počivalšek, kljub tretjemu zaporednemu mandatu, ne pozna zakonodaje, ki se nanaša na njegov resor, in je tako izrazito strokovno nekompetenten, ali pa je šlo za namerno zavajanje javnosti in medijev, za katerim se skrivajo osebni (tudi finančni) interesi. Če te stotine milijonov, namenjene nakupu opreme, niso bile načrtovane oziroma porabljene učinkovito in strokovno ustrezno, bodo oškodovane tako javne finance kot tudi zdravje in posledično življenja ljudi. Nobena kriza ne sme biti izgovor za nestrokovno, nepravilno in nevestno delo nosilcev javnih funkcij ali celo za ravnanja, ki imajo znake kaznivega dejanja in lahko oškodujejo javne finance ter druge dobrine, ki jih posamezna družba razume kot temeljne vrednote.

Po oceni vlagateljev interpelacije o delu in odgovornosti ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo je minister Zdravko Počivalšek zaradi svojih ravnanj in opustitev dolžnih ravnanj politično odgovoren za netransparentno finančno okoriščanje posameznikov oziroma podjetij, ki so povezana s posli za nakup zaščitne in druge opreme, ter s tem za negospodarno in nesmotrno porabo državnih finančnih sredstev. Zaradi njegovega laganja in zavajanja javnosti in medijev pa se je izgubilo tudi zaupanje v njegovo integriteto in delo. Minister je zaradi zgoraj opisanih namernih ravnanj oziroma opustitve dolžnih ravnanj individualno subjektivno in objektivno odgovoren za škodljive posledice, ki bodo nastale v povezavi z večmilijonskim poslom z zaščitno opremo.

Na podlagi naštetih in utemeljenih razlogov vlagatelji interpelacije o delu in odgovornosti ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška menimo, da ta ni primeren za opravljanje funkcije ministra, zato predlagamo Državnemu zboru Republike Slovenije, da ga razreši s funkcije ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Priloga:

- podpisi poslank in poslancev

Brane Golubovič

Marjan Šarec

Tina Heferle

Jerca Korče

Aljaž Kovačič

Nik Prebil

Jože Lenart

Rudi Medved

Edvard Paulič

Robert Pavšič

Igor Peček

Lidija Divjak Mirnik

Andreja Zabret

Matjaž Han

mag. Dejan Židan

Predrag Baković

Samo Bevk

mag. Meira Hot

mag. Marko Koprivc

Soniboj Knežak

mag. Bojana Muršič

Matjaž Nemec

Jani Prednik

dr. Franc Trček

dr. Matej T. Vatovec

Luka Mesec

Violeta Tomić

Miha Kordiš

Nataša Sukič

Boštjan Koražija

Željko Cigler

Primož Siter

Maša Kociper

Vojko Starovič

Franc Kramar

Andrej Rajh

Marko Bandelli

Ime in priimek

Podpis

Brane Golubovič

Marjan Šarec

Tina Heferle

Jerca Korče

Aljaž Kovačič

Nik Prebil

Jože Lenart

Rudi Medved

Edvard Paulič

Robert Pavšič

Igor Peček

Lidija Divjak Mirnik

Andreja Zabret

Handwritten signatures of Brane Golubovič, Marjan Šarec, and Tina Heferle. Each signature is written on a set of three horizontal dotted lines. Brane Golubovič's signature is a large, stylized 'B' with a horizontal line. Marjan Šarec's signature is a large, stylized 'S' with a horizontal line. Tina Heferle's signature is a large, stylized 'T' with a horizontal line.

Handwritten signature of Jerca Korče, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'K' with a horizontal line.

Handwritten signature of Aljaž Kovačič, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'A' with a horizontal line.

Handwritten signature of Nik Prebil, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'N' with a horizontal line.

Handwritten signature of Jože Lenart, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'L' with a horizontal line.

Handwritten signature of Rudi Medved, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'M' with a horizontal line.

Handwritten signature of Edvard Paulič, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'P' with a horizontal line.

Handwritten signature of Robert Pavšič, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'R' with a horizontal line.

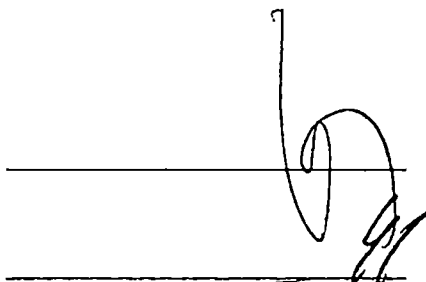
Handwritten signature of Igor Peček, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'I' with a horizontal line.

Handwritten signature of Lidija Divjak Mirnik, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'L' with a horizontal line.

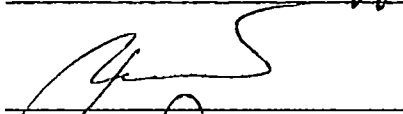
Handwritten signature of Andreja Zabret, written on a set of three horizontal dotted lines. The signature is a large, stylized 'A' with a horizontal line.

Podpisi poslank in poslancev:

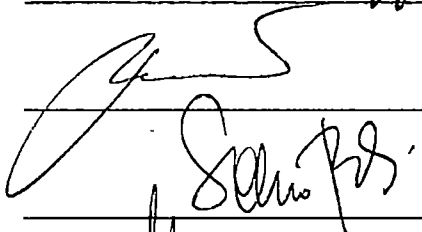
Matjaž HAN

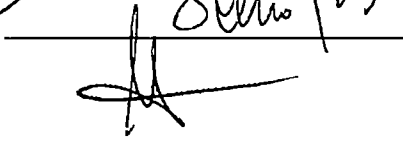
mag. Dejan ŽIDAN

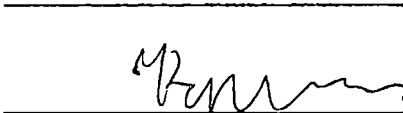
Predrag BAKOVIĆ

Samo BEVK

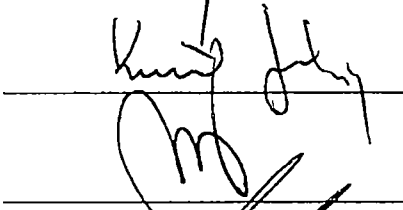
mag. Meira HOT

mag. Marko KOPRIVC

Soniboj KNEŽAK

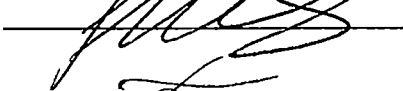
mag. Bojana MURŠIČ

Matjaž NEMEC

Jani PREDNIK

dr. Franc TRČEK

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Postlanska skupina Levica

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

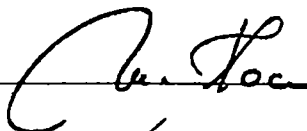
t: 01 478 96 49, f: 01 478 98 45, e: ps-levica@dz-rs.si, www.dz-rs.si

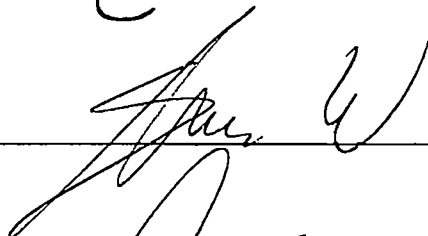
Ime in priimek	Podpis
Dr. Matej T. Vatovec	
Luka Mesec	
Violeta Tomić	
Miha Kordiš	
Nataša Sukič	
Boštjan Koražija	
Željko Cigler	
Primož Siter	

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV

Maša Kociper

Vojko Starovič

Franc Kramar

Andrej Rajh

Marko Bandelli

